

Abstrakt

V roce 2022 Rusko vyvolalo plnohodnotnou válku proti Ukrajině, což postavilo ruského spojence Kazachstán do zvláštní pozice. Na jednu stranu se musel pokoušet o udržení stabilních vztahů se svým severním sousedem, na stranu druhou nemohl vypadat jako jasný podporovatel války. Práce se tak zaměří na analýzu kazašské zahraniční politiky, pro jejíž základ slouží oficiální zahraničně-politický koncept Kazachstánu, který práce považuje za zdroj jasně vyjádřených preferencí a cílů státu. Tato doktrína je poté porovnávána s realitou, tedy s tím, jak se Kazachstán v této problematice na mezinárodním poli skutečně choval. Další předpoklad, se kterým práce operuje, je základní charakteristický rys politických režimů, a sice jejich snaha přežít, za jejímž účelem pak dané režimy přijímají různé soubory opatření a strategie. V případě kazašské zahraniční politiky se tyto snahy projevují důrazem na tzv. multi-vektorovou zahraniční politiku, jejímž cílem je navázání stabilních vztahů s nejdůležitějšími aktéry. Jde jak o aktéry sousedící se středoasijským regionem přímo, tedy Čína a Ruska, tak i o ty s ním nesousedící, nacházející se podstatně dál, tedy Spojené státy a Evropská Unie. Hlavními zdroji práce tak jsou oficiální dokumenty, příspěvky a prohlášení vlády. Dalšími zdroji jsou pak články v médiích i odborných periodících. Zároveň bude tato analýza zahraniční politiky doplněna o diskurzivní analýzu právě Tokajevových projevů a příspěvků, za účelem odhalení argumentačních strategií a narativů, kterých ve vztahu k rusko-ukrajinskému konfliktu využívá, a jak se jimi podílí na utváření širšího politického diskurzu.